

Nemzeti Társalkodó

Aprilis 21dik napján 1835.

A' hajdani lovas harczjátékok.

A' lovas harczjátékok (Turniere), a' tizenharmadik és tizen negyedik évszázadok legfőbb 's gyönyörösködtebb időtöltései, oly hadi játékok vagy gyakorlatok voltak, melyekben a' régi lovagok (Ritter) magok bátorságokat és ügyességeket gyakorolták és fejtették ki. Ezen harczjátéknak neve a' francia *tourner* szótól, mely anyit teszen mint *fordulni*, vagy *forogni*, vette eredetét, mivel ezen harcz játéokra mind a' lovas vitézben mind a' lóban nagy ügyesség és gyakoroltság kivántatott, 's továbbá a' vitézeknek bizonyos karikában kellett futniok. — Eleintén az ily harcz játékokban szegezetlen buzogányokat és fakardokat használtak; de a' melyek később éles láncsákkal és dárdákkal cseréltettek-fel. Az ily harcz játékokban vagy egy csoport más csoport ellen, vagy egyes bajnok egyessel viaskodott. Mentől több eltört láncsát mutathatott-bé ily harcz játékok után valamely lovas, annál nagyobb dícséretet, és hangosabb helybe hagyást nyert. Az oly láncsákat, melyeknek végeik vagy he-

gyeik nem vasból voltak, buta fegyvereknek nevezték, hogy azon éles fegyverektől megkülönböztessenek, melyek idővel a' lovas harcz játékokban is gyakorlatba hozattak, és a' melyek némely harcz játékok téreit véres csata piaczká változtatták. A' régi regényes (romantisch) időszakokban az ily harcz játékok a' legnagyobb tiszteletben voltak, 's különösen a' nemes lovag rend által tartattak fenn, mivel senkinek is, kinek lovagi rendje nem volt, az ily harczjátékokban láncsát törni vagy küsdeni meg nem engedtetett. Az ily játékokban a' győzelem mindég a' küsdő bajnoknak fegyver hordozás és forгатásbeli gyakorlottságától, és végre testi erejétől függött. Mindég gyalázatnak tartatott, ha valamelyik lovag ellenfele által lováról bár mi módon letaszított, és azon vitéznek, kit az egész harczjáték végig ily szerencsétlenség egyszer sem ért, az innepélyes dicséret, 's lármás helybega- gyás mellett, némelykor bizonyos summa pénz is adatott jutalomul. — Rendszerént a' lovagok buta láncsákkal viaskodtak egymás ellen, és a' fő dolog abban állott, ha valamelyik bajnok ellenfelét egyenesen homlokban tanálhatta úgy, hogy az lováról hátra fé- lé le-essék, vagy az ellen fél dárdája a' hatalmas ellen taszítás miatt széjjel törjön. Régen a' lovagok egy nagy tágas helyen futottak egymásnak, és egymást láncsaikkal erőss taszítások által a' nyeregből kiemelni igyekeztek. De a' későbbi időkben a' vias-

kodók, egy a' harczjáték mezején keresztül vitt négy öt láb magosságu, erőss fakeresztek által választattak-el egymástól, és ezen rekesztésnek csak két-végein voltak a' bójáráért nyilások hagyva, úgy hogy az egyik lovag a' rekesztésnek egyik, a' másik annak más oldala felől futottak szemközt, és így nem tarthattak attól hogy lovaikkal egymásra rohanjanak. A' jutalmak kiosztása, és azon lovagoknak, kik hibáztak vagy a' harczban vesztek, a' ki szabott büntetések alóli feloldoztatása, a' lovagi harczjáték szabályai szerént a' szép nemre volt bízva, melynek tiszteletére a' lovagok egymás közt gyakorta viaskodtak és egymással láncsát törtek; a' szép nem vitte az ily jutalmok elítélésekor az előlülőséget, 's annak szavazatja eldöntő vagy határozó erővel bírt. — Midőn ily harczjátékok tartattak, a' harczmezeje és ennek sorompoi gazdagon felékesítették, 's különböző nemzetek lovagai sátorokat vontak a' harcz mező körül. melyek nemzettségi czimereikkel diszlettek, vagy tulajdon lobogoikkal ékeskedtek. — A' harczjáték mezeje körül csinos néző helyek állittattak, 's különösen azon része a' néző helynek, mely az ily innepélyes mulatásra megjelenő nemességnek, 's kivált a' mely a' királyi ház számára volt készítve, pompás szőnyegekkel aranyal és ezüsttel himezett takarokkal volt felékesítve. Ilyenkor minden egész pompájában kívánt megjeleni, és minden ily harcz-

játékokra megjelenő néző vagy lovag leggazdagabb ruháit öltözte magára, 's ezért az ily játékokon mindenütt a' merre csak a' szem látott, csupa fényt és pompát szemlélt. Nem csak a' viadalban részt venni kívánó bajnokok, de ezeknek fegyverhordoik, cselédjeik, és aprodjaik is, valamint az innepi énekesek és *heroldok* is a' legpompásabban voltak felöltöztetve. — Ily nagy fény és gazdag pompa nagy benyomást tett a' lélekre, mely a' heroldoknak harsány hangjok, a' dobok lár mája, a' fegyverek zörgése, a' bajnokok összecsapása, és a' nézők lár más kiáltása által még hatosábbá lett. Midön ily harczi játékot kívánt valamelyik fejedelem tartani, előre egy fejedelmi czimmerrel ékesített hirdetőt szokott elegendő kíséző sereggel és kivont kardal minden fejedelemhez és lovagokhoz a' következő hirdetményel bocsátani: „hogy ő (a' király) közelebből a' fő asszonyok és kisasszonyok jelenlétében egy lovas harczi játékot kíván tartani.“ — Előbb a' harczi játék kezdetén csak egyes bajnokok harcoltak egyesek ellen, azután seregestől sereg ellen, és a' harczi után, a' harczi bírái ítéltek-el a' legjobb lovagnak és legjobb fegyver forgatónak a' kitett jntalmat, 's végre a' győzedelmest nagy pompával a' harczi játék asszonyához vezették. — Az újabb időkben végre az ily harczi játékok, azok nélküli vérontás kikerüléséért, melyek az ily viadalokban gyakran történtek, és az ezekre kívántató nagy költségek megkimélése te-

kintetéből, részint a' fejedelmek, részint pedig a' pápák, és egyházi gyűlések által kemény büntetés alatt megtiltottak, de mind ezek mellett is az oly nagy divatban jött harczjátékoknak tökéletes megszüntetése egy elsőben több akadályokkal volt egybe kötve; míg a' puska por feltanálása, és ez által a' had folytatásnak egészen megváltozott módja, 's más egyes környülállások, ezen nagyon szokásba jött harczjátékokat lassanként annyira felejdékenységbe hozták, hogy már a' tizenhatodik században alkalmasint megszűntek, és ezen időszak után csak igen ritkán és csupa mulatságból de minden vérontás nélkül gyakoroltattak némely udvaroknál. — Ezen harczjátékok helyett idővel a' *Carrousselek* vagy kereken körül kerített helyen való futtatások, jöttek szokásba, mely játékban már nem emberek viaskodtak emberek ellen, hanem a' lovagok fákon és oszlopokon gyakorolták magok erejüket és vitézségeket, vagy egy fa képet állítottak fel és sebesen vágatva neki szegzett láncsával ezen képekkel kellett szemközt szaladni, ha a' bajnok a' képet éppen mejben tanálta, akkor a' láncsa természetesen darabokra tört és a' fa kép mozdatlan maradt, ha pedig csak oldalfélt surolta-el 's alig érte, ekkor a' fa kép megfordult és a' mellette elfuttató lovagra egy fa kardal reá csapott. — Igenkedvelt mulatságok volt még a' régibbeknek a' karika szurás is, mely abból állott, hogy a' pálya tér felett egy fára füg-

gesztett karikát a' legsebessebb futtatás közben láncsával lekellett szurni. Némelykor pedig egy fából készített emberföt tettek ki czélnak, mely mulatságra kétségkívül a' török háboruk adtak alkalmatosságot. — A' lovas harcz játékok eredetéről különböző vélemények vannak. Némelyek ezeknek eredetét az arabsoknál keresik, mások ellenben azt állítják, hogy *Troja* elpusztulása után az elszéledett Trojaiak vitték-bé magokkal ezeket *Olaszországba*, legtöbben pedig és talán leghelyesebben ezen lovagi harcz játékok feltanulását a' németeknek tulajdonítják. Azt mondják hogy Saxoniai herczeg s' később német és romai császár *Henrik*, ki 936-ban halt-meg, tartotta a' legelső harcz játékot. De *Münster Sebestyén* szerint a' legelső lovas harcz játék 1036-ban *Magdeburgban* tartatott. *Francziaországba* ezeket *Prinli Gottfried* 1066-ban vitte-bé legelőbb, és *Angliában* 1140-ben *István* uralkodása alatt kezdték ezeket elsőben megismerni. — *Németországban* ezen harcz játékok rendszerént a' piaczkon vagy a' városban más szabad helyeken tartódtak, *Francziaországban* és *Angliában* pedig a' városok mellett a' szabad mezőkön vagy térségeken.

Kis-szántói Peth e Ferencz.

Ohajtotta volna ugyan a' szerkesztetőség, hogy néhai Kis-szántói Peth e Ferencz úrnak tökéletes élet rajzát közölhesse tisztelt olvasóival, de mivel több felé tett megtanulások

után is, ez életrajz készítéséhez megkíván-
tato kielégítő adatokat nem találhatván, e-
lőbbi kívánságát nem teljesítheti, legalább
a' fáradhatatlan szorgalmu, nagy igyekezetü
és ritka munkásságu derék férfinak emlé-
kezetére, tulajdon jegyzései után életéből a'
következő töredékeket közölni kívánta.

N. T. K. Szántói Pethe Ferencz, a' Du-
na melyéki fő tiszt. Superintendentia asses-
sora, több m. országi és erdélyi t. várme-
gyék Táblabirája: — született ns. Szabolcs
vgyében Sz. Mihályon 1762ben, tanulását szü-
letése helyén elkezdvén azt a' Debreczeni anya
oskolában folytatta, melyet bévégezvén ne-
mes Bihar vármegyében Udvard helységben
oskola rectori hivatalra lépett, — itt is
idejét kitöltve, az ekkor Holláudiában virág-
zott ultrajectumi akadémiába tudományja ö-
regbitése végett 1788ba kiment.

* Ettől fogva 1797ig tanult, ánglusok-
kal utazott. — Ez idő alatt adta-ki a' ma-
gyar Bibliát 11,000 exemplárokban, correct.
és paralellus locusokat. kidolgozta originali-
ter 3 eszt. alatt: — Kapott ezért az ánglus
princz regenstől (4dik Györgytől) egy a-
rany numismát, mely 36 aranyot nyom. —

2. Kiadta egy uttal a' sz. Dávid 'Sol-
tárit 32d. réthe, ezt is pompáson 3000 exem-
plárokban.

3. Visszajöttében kiadott Bécsben egy ma-
gyar Grammatikát T. Marton úr előtt.

4. Kiadott ugyan ott egy folyó irást 4d.
réthen vizsgálódó magyar gazda nevezett alatt.

5. 1797 utolján a' Keszthelyi Georgiconba hivattatván, ezt organizálta, és elkezdette írni, utobb ki is adta —

6. A' Pallérozott mezei gazdaságot 3 nagy 8d. rét darabb. mely mint egy 2000 lap original munka.

7. Ismét utobb kiadta a' Georgiconban éjjelenkét készült 2 első darabját a' magyar Mathesisnek, a' Diaeta költségén, 's ő cs. k. herczegsége a' Palatinus pártfogása alatt; ez is mint az előtte való egy igazi orig. munka a' publicum vélekedése szerént.

8. 1812ben kiadta a' Természet Históriaját az emlős állatokról 50 festett táblákkal, ezért nyerte-el a' 400 ftból álló legelső praemiumot. — Ezért, 's több munkáiért nyért a' hurkus király és a' dánus király uralkodó Felseégektől egy egy arany medaillet, egyik 25. másik 8. aranyot nyom.

9. Kiadta tovább magyar nyelvre fordítva a' nemzeti gazda folyó irás mellett pompáson a' Davy híres Chemicus munkáját nagy 8ad. rét foamában.

10. Kiadta ötödfél eszt. alatt a' nemzeti gazdát 9 nagy 8ad rét darabbansok technologica rajzokkal, melyek közül sok Német országban is elterjedt.

11. Magyarra fordította, és kiadta két izben a' Rowles híres barom orvos munkáját.

12. Irt orriginaliter egy Pókok természet-históriaját, *idő proféta* nevezett alatt 's kiadta 8ad rétben; erre indultak-fel a' Debreczeni Kalendáriom írói, hogy a' Kalen-

dáriomból azt az embert butábbító idő változást kihagyják.

13. Irta német nyelven orig. a' *Prachtische Anbau der Runkel Rube* könyvet, Bécsben megfordultában látván, hogy az ottani németek ezt a' gazdaságot nem értik.

14. Kiadta 8ad rétbén a' magyar új testamentumot a' görög textus szerint, az úgy nevezett verseket nem előll kezdve, melyből a' lett, hogy azoktalanul oda rakott puncta finalia kimaradtak, mint illik.

15. Kidolgozta magyarul a' Jäckel mérseklése szerint az európai Mértéktárt két darabban 8ad rétbén, és kiadta azt nagy munkával, és gondal.

16. Utba indította egyedül maga, és folytatta 9 kötetig az *Erdélyi Híradót*, 's másfél esztendeig a' *Nemzeti Társalkodót*.

17. Irta és orig. kiadta a' *budai szőlőm ültetése módja* nevü könyvet, a' mely tárgy praxisba originalis, és az írónak saját szüleménnye.

Az írt és kiadott munkái, kicsin, nagy együtt tésznek 38 darabot.

* J e g y z é s: a' felyebbi * jegytől fogva ezek a' maga tulajdon kezével, halála előtt kevéssel írt jegyzésből szóról szóra íratlak-i.

b). Meghólt ezen széles tudományu férfiú Sz. Somlyón 1832ben februarius 22dikén viradólag éjjeli 2 — 5 óra között; pred. fellelte tiszteletes Kovács Ferencz somlyai Ref. Pred. 9. 12. utolso cikkelyéből. — Orált bagosi pap Fazakas Jo'sef.

A' megboldogútnak veje, bécsi nagy kereskedő *Megyaszi István*, a' néhaihoz viseltetett háládatos tiszteletből Bécsben egy emlék oszlopot készíttetett, 's ezt Sz. Somlyóra vitetvén, az elhunytak porai felébe állította. Az oszlop alja természeti köszikla forma, harmincz mázsát nyom, és ebből emelkedik-fel egy tíz láb magosságu négy szegű oszlop, melynek négy oldalain következő emlék versek olvashatók.

'Természet bűvárja, barátja az emberiségnek,
Hív fia honjának, százada dísze *Pethe*,
Sok baj munka között, hősként végezve futását
Itt pihen; emlékül ezt veje, lyánya tevék:

Allandóbb oszlop, melyet ő építe magának
Bólts írásaiban, mert az örökre megáll;
Míg áldott földjét miveléni kapával ekével
A' Magyar, áldásban lesz *Pethe* a' te neved.

Elme, szabad lélek, nyílt szív, nemzet szeretet meg
Munkásság kezesek nemzete dísze marad.

Tekintetes Nemes Kis Szántói *Pethe Ferencz*,
a' ki is született 1762dik esztendőben
és megholt 1832 dik ben

K é r ő i F ö r d ő.

Néhány évekel ez előtt még a' kis Szamos mosta azon sor hegyek' tövét, hol most a' szenvedő emberiség' enyhítésére a' Kérői-Fördő készen áll. Az új országos út' egyes vitele elvetvén a' vizet ezen szegletből,

szárazon hagyott árka mutatá ki az értzes forrást. Figyelmes és áldozatra kész birtokossa Sepsí' sz. Györgyi T. *Czako János* úr, Ns. Belső szolnok Vgye egyik kir. Pénztárnoka, két sor fördő, és egy sor szálló szobákat emelvén körülte, csekély árrontevé közhasználatuvá. Szembe egy fertály órányira Szamosujvár várossa bőv piattzával és ha a' szükség kívánná, orvosszaival is könnyíti az mulatást. Ajánlyák tehát ezen fördőt a' külső környülmények is, de a' mi legfőbb, áldva emlegetik már is sokak, kik elesett tagokkal, rheumatismus, és köszvény kinos fájdalmai között vitettek oda, és kevesebb vagy több fördés után visszanyert eleven-séget, 's fájdalmaktól szabadulva léptek ki magok erején az utolsó fördésből. Ezek között hálás érzéssel teszen tanubizonyságot egy tisztos éltes aszszony, ki több esztendőktől fogva szenvedte karjaiban és lábaiban a' köszvény fájdalmait, a' közeleb mult év' tavaszszán pedig ágyba fekvő lett, vagy ha engedett is a' fájdalom, a' kijárhatásra szinte tehetetlen volt. Egy ily nemü szenvedő embertársának a' Kérői fördőn lett hirteleni felgyógyulását látva, m. e Julius hónapjában, maga is sietett használni ezen jótékony vizet, 's kilentz fördés után fájdalmaitól megszabadulva tért vissza, Mindjárt esztendejtelik a' nélkül hogy előbbi szenvedései legkissebbé is előfordultak volna: ugyan azért egy felől a' fördő felállítója eránti hálás köszönettel, másfelől a' szenvedő emberiség-

hez viseltető részvéteből ezennel közönséges-
sé tenni kedves kötelességének esmérte. Kö-
zelednek a' melegebb napok, 's a' köszvé-
nyes szenvedők ezen egyenes szívü tanubi-
zonyságra is próbályák meg a' Kérői mele-
gitett földöt.

A' meglegedés.

Valamint minden nagy és rendkívüli
mit az ember magáévá tesz, az erök meg-
feszítésének szüleménnye, úgy a' meglege-
dés is, ez az emberi vágyak' ritkán elérhe-
tő célja, mely némelyek elől bolygó tűz-
gyanánt annál meszszebb távozik, minél tü-
zessebben kergetik, a' lelki erő teremtmény-
je. De az emberek nagyobb része kevésé
sziveli azt, hogy erő és éppen akaratbeli e-
rő által lehet e' boldogságot megnyerni. A'
sokaság, kívánatai és vágyjai kielégítésében
keresi a' meglegedést, 's ezért mindig fél-
re vezetetik indulatai által, a' bölcs pedig lel-
ki erő, indulatok legyőzése, és a' czélozott
belérzés által törekszik ez égi szülött birásá-
ra. Önkéntesen megtagad magától gyönyö-
rüségeket akkor is, midőn a' külső szerencse
közepette, uralkodó indulatainak érzete azt
mondja neki, hogy élet módja nem alkal-
mas a' meglegedés, ez isteni ajándék elnye-
résére, de a' lemondás és ön megtagadás al-
kalmassá teszi mindig a' lelket és testet új
örömök elfogadására. Valamint minden, ér-

zékeink által tapasztalható dolgoknak, melyek a' teremtő kezéből jöttek, csak egy eredeti formájok van t. i. az, mely általa' teremtő ideájának megfelel, így az emberi indulatok kormányozásának is csak egy állapotja és ez az okos megfontolás és tiszta értelem, 's valamint ez vérmérsékletünkön való hatalmas uralkodásból, úgy a' megelégedés a' mi kívánatainknak hasonló erő teljes legyőzéséből származik. De egyfelől az elégedetlenség, másfelől az érzékeinknek csiklándozó gyönyörűségek kábultsága közti végtelen ingadozás, az érzelmeknek és indulatoknak nem eredeti állapotja, és mégis az emberek nagyobb része külső befolyások által, melyeken felyül emelkedni 's uralkodni nem tudnak, e' két egymással ellenkező állapotok közt czél nélkül, hányattatnak és épen oly kevésbé jönnek azon gondolatra, hogy a' léleknek egy eredetibb állapotja lenne, a' mint ennek elérésére nem törekednek. — Az oly embernek indulatja, ki belső lelki nyugalomra még nem emelkedett, hasonlít egy eleven meleg mérőhez (thermometer), mely minden kívülről jött változó befolyásra különböző állás pontot mutat. A' bel nyugalommal bíró lélek pedig, egy felhőtlen ég alatt mint egy örökös tavaszban lakozik, 's a' véletlen jöhető viszontagságokat keresztül nézik lelki szemei. Az örökre szelid tavasznak e' tiszta étheri eleme azért épen nem egyforma és örömtelen, mert van egy külső inger nélküli belső öröm, van a' külső

érzékeket, melyek lelki tisztaságunkat homály-
ba borítják, legyőzni tudó belső hatalom. —
De a' megelégedésnek fő és legnehezebben
teljesíthető feltétele a' lelki esméret tisztasága.

T r á j á n.

Trájánnak nem sokkal thronra ülése u-
tán bésugta egy udvari, hogy bizonyos sze-
mély a' kormány némi' téteményeiről hibáz-
tatva beszéllett: „az emberek, monda az i-
gazán nagy császár, sokat beszélnek, még
többet gondolnak, de ezért büntetni őket
nem lehet. Csak rosszat ne cselekedjenek,
's erről gondoskodni az én kötelességem.“

A p h o r i s m á k.

A' character nélkül való lélek bár mely
mesterségesen lappangjon is, mégis mint az
akar mily méljen falba rakott patak-kőnek
ált üti mocskitto pénésze magát.

*Igazítások a' Nemzeti Társalkodó idej
12dik számja alatti értekezéshez.*

Lap 177 sor 13: üres, helyett olv. ü-
re; lap 178, sor 20: magós, helyett olv.
rugos; lap 182, sor 9: positio, helyett olv.
positiv, lap 183, sor 17:] távolságra, után
olv. helyezettett és közikbe egy leveses tán-
gyért 'sat; lap 184, sor 15: világ helyett
vilány, lap 185, sor 16: olvassák-fel he-
lyett, olvasszuk-fel.

Chinai asszony költők.

(Kivonat az Auslandból)

1). *Tsu-seu-sing*. Ezen költőnének több jeles munkákat tulajdonitnak, többek közt egy kisdud költemény gyűjteményt, eme cím alatt: *A' szív szenvedései*. Ezen költőné ifiu, érzékeny és szenvedelmes vala, érzé mind azon szenvedéseket, miknek egy asszony csak ki lehet téve: nem szeretettet mint Sappho, elárultatott, és elhagyatott. Tépett szívvel, 's könnyező szemekkel éneklé meg szerencsétlenségét. Egyike elegiái leghíresebbjeinek az, melyet ő a' *Lámpák innepére* írt, 's melyből e' következő pár versszak is való:

„Egy évvel ezelőtt, jól emlékszem, éppen ez nap vala, hold fénylett az egen, 's a' földön lámpák sugárzottak; az éj hűves és tisztult vala 's ártatlan szívem a' szerelemről semmit nem tuda.“

„Mint akkor, úgy sugárzanak most is a' lámpák, a' hold világítja az égboltot, és ah! szemeimből könnyek gyöngyöznek, most az boldogtalanságom, hogy szeretek, és lángjaimban senki nem /osztzik!“

2). *Kae-yen* egy vala *Yen-tsung* császár háremjebeli nők közül. Gyakort írta ő némely verseit falevélre, szélnek eresztvén azt szive titkával. Egy nap a' széleket örző katonák ruháji varrásával vala foglalatos, 's ezen ruhák egyike zsebébe e' következő költeményt rejté-el:

„Ó te! a' kit én a' nélkül hogy ösmélnék szeretek, ha egykor győzedelmes karjaidat fegyveredre támasztva, egy fagyos éjszakán örzendesz, emlékezz-meg, hogy egy asszony volt az, ki neked e' ruhákat varrá.“

„Mily édes e' munkálat! mily könnyen megy kezemtől! mily örömet szentelném reá több szempillanatimat is! Nézd-meg eme szövetet, a' hímzést és öltéseket, szerelem az, mely azokat véghez vivé.“

„De ki mondja-meg nekem, ha valjon te is osztozol-e azon szerelemből, te esmeretlen való, melyet irántad érezek? ki mondja-meg nekem, ha nem választál e' már is? ki Ah! ha ez lenne, akkor én meghalnék, mert szívem áhitva vágy szerettetve lenni.“

Azon katona, kinek az ifiu *Kay-yen*-től készült ruhák jutának, ezen költeményt megmútatá tisztjének; rövid időn a' kaland szájról szájra keringett, míg végre a' császárhoz is elhata, ki azonnal Háremjében a' legszorosabb után nyomozást rendelé tétetni. A' szerző felfedezettvén halálra íteltett; de azon pillanatban, midőn ez teljülésbe vala menendő, szánakozás gerjede a' császárban, megengede neki, 's a' szerencsétől pártfogolt katonának nőül adá. „*Itt van az*“ mondá mosolyogva „*kit te magadnak áhitál; ne mondhassák rólad, hogy reményedben megcsalatl.*

(végzete. következik).